

Протокол

**між Урядом Великого Герцогства Люксембург та Урядом України
про внесення змін до Конвенції між Урядом Великого Герцогства Люксембург і
Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та попередження
податкових ухилень стосовно податків на доходи і на капітал, вчиненої у м.
Київ 6 вересня 1997 року**

Уряд Великого Герцогства Люксембург та Уряд України (далі – Договірні Держави),

бажаючи укласти Протокол про внесення змін до Конвенції між Урядом Великого Герцогства Люксембург і Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, вчиненої у м. Київ 6 вересня 1997 року (далі - Конвенція),
домовилися про таке:

Стаття 1

Пункт 3 статті 5 «Постійне представництво» Конвенції викласти у такій редакції:
«3. Термін «постійне представництво» також включає:

(а) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тільки тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує 12 місяців;

(б) надання послуг, у тому числі консультаційних послуг, підприємством через співробітників або інший персонал, найнятий підприємством для таких цілей, але тільки якщо діяльність такого характеру триває (в рамках одного й того ж самого або пов'язаного з ним проекту) в Договірній Державі протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше, ніж шість місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді.».

Стаття 2

1. Пункт 2 статті 10 «Дивіденди» Конвенції викласти у такій редакції:

«2. Однак дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (інша, ніж товариство), яка безпосередньо володіє принаймні 20 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків загальної суми дивідендів в усіх інших випадках.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.».

2. Пункт 3 статті 10 Конвенції вилучити. Змінити нумерацію пунктів 4, 5 та 6 статті 10 на 3, 4 та 5 відповідно.

Стаття 3

Пункт 2 статті 11 «Проценти» Конвенції викласти у такій редакції:

«2. Однак проценти, що виникають у Договірній Державі можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів від загальної суми процентів у випадку процентів, які виникають в Договірній Державі і сплачуються за будь-якими позиками будь-якого виду, що надаються банком або будь-якою іншою фінансовою установою другої Держави, включаючи інвестиційні банки та ощадні банки;

б) 10 процентів загальної суми процентів в усіх інших випадках.».

Стаття 4

Пункт 2 статті 12 «Роялті» Конвенції викласти у такій редакції:

«2. Однак роялті, що виникають у Договірній Державі, можуть також бути оподатковані у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків загальної суми платежів, про які йдеться в підпункті а) пункту 3 цієї статті;

б) 10 відсотків загальної суми платежів, про які йдеться в підпункті б) пункту 3 цієї статті.».

Стаття 5

Пункт 7 статті 24 «Недискримінація» Конвенції викласти у такій редакції:

«7. Положення цієї статті, не зважаючи на положення статті 2, застосовуються до податків будь-якого виду та опису.».

Стаття 6

Статтю 26 «Обмін інформацією» Конвенції викласти у такій редакції:

«Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції, або виконання чи застосування національних законодавств, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, що стягуються від імені Договірних Держав або їх адміністративно-територіальних

одиниць або місцевих органів влади тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1 вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, і розкриватиметься тільки особам або органам влади (включаючи суди і адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, зазначених у пункті 1, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію лише з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях. Не зважаючи на викладене вище, інформація, що отримується Договірною Державою, може використовуватись для інших цілей, якщо така інформація може використовуватись для інших цілей відповідно до законодавств обох Держав та компетентний орган Держави, яка надає інформацію, дозволяє таке використання.

3. У жодному випадку положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління однієї або іншої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам публічного порядку.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, друга Договірна Держава використовує свої засоби збору з метою отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, навіть тоді, коли ця друга Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. Зобов'язання, яке міститься у попередньому реченні, підлягає обмеженням, що містяться у пункті 3, але у жодному випадку такі обмеження не будуть розглядатися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовлятися від надання інформації виключно з тієї причини, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному випадку положення пункту 3 не будуть розглядатися як такі, що дозволяють Договірній Державі відхиляти надання інформації виключно тому, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або довірена особа, або тому, що вона відноситься до майнових часток в особі.»

Стаття 7

Статтю 28 «Виключення деяких компаній» Конвенції вилучити.

Статтю 29 «Набуття чинності» та 30 «Завершення чинності» перенумерувати у 28 та 29 відповідно («Набрання чинності» та «Припинення дії»).

Стаття 8

1. Кожна із Договірних Держав повідомляє іншу дипломатичними каналами про завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цим Протоколом чинності.

2. Цей Протокол є невід'ємною частиною Конвенції та набирає чинності з моменту набрання чинності Конвенцією між Урядом Великого Герцогства Люксембург і Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал та його положення будуть застосовуватись:

а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо доходів, які отримані на або після 1 січня календарного року, наступного за роком набрання Протоколом чинності;

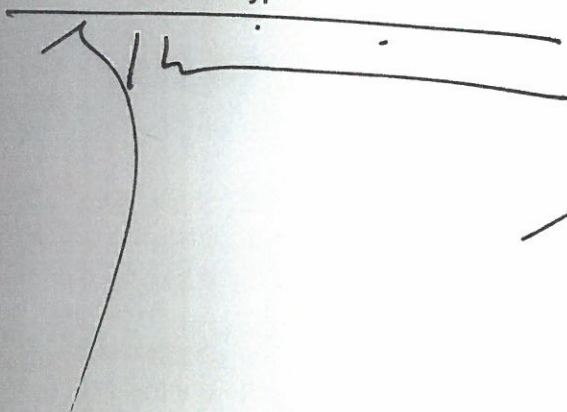
б) стосовно інших податків на доходи та податків на капітал, щодо податків які стягуються за будь-який податковий рік, що починається на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання Протоколом чинності.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в м. Київ «30» вересня 2016 року в двох примірниках, кожний французькою, українською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У випадку виникнення розбіжностей щодо застосування або тлумачення положень цього Протоколу перевага надається тексту англійською мовою.

За

Уряд Великого Герцогства
Люксембург

За

Уряд України

